

prededje so se že v Teutonskem gozdu bojevali! Možaka, hudo mi dé, da vama ne morem kaj lepšega povedati. Delajta toraj pokoro, dokler je čas!

Vinski molj.

Od sv. Lovrenca na Prišlinu. (Pojasnilo.) [Konec.] Še jedenkrat moram opomniti, da ni med nami nobenega mladoletnega. Pozivlja nas g. dopisnik, da mu razložimo pomen besede: „nečastna neresnica“. Glejte si ga, Germana, še tega ne razumi. Ali je tako pomencenega duha, ali pa tako otrošk, da mu to ni umevno. Razumete-li, g. dopisnik, kaj pomeni: „grda pošast;“ — ali „dobri Bog“, ali „svetlo solnce“. Ali je tudi kaka lepa pošast, ali kako temno solnce? Ipak rabi naš narod te in jednake izraze in sicer vse to za večjo sigurnost izraza. Mi smo te besede postavili navlašč zato, ker baje, da nekateri mislijo, da je za-nje prav častno, ako druge ljudi očrniijo, ako tudi s pripomočjo neresnice. Častiti čitatelji, upamo, da so vže sodili in sicer nam v prid. Gospodje nasprotniki! Vi ste Slovenci, pravite? Kaki Slovenci ste, to se razvidi iz Vašega dela: Slovenci ste in nemško uradujete? Slovenci ste in ne razumete slovenščine? Slovenci ste in morate se posloviti z nemškim citatom: „Ophelia geh....“ Potegujete se za prejšnji nemčurski občinski odbor in pri vsem tem predrznete se trditi, da ste tudi Vi Slovenci! „Saj smo tudi mi Slovenci“, to trditev slišimo večkrat od nemčurčkov. Nravskega spričevala pač ne napravljamo g. dopisniku mi, ampak on si ga je podpisal sam v svojih dopisih. V teh se čita njegovo spričevalo in kdor je dopise čital, zna, ali je slabo ali dobro. Prej pa, ko bo izbiral g. dopisnik priimke nam, pogleda naj raji na družino svojo, gotovo vemo, da potem takih bedarij ne bo več razpravljjal. Mi nismo več otroci in ni nam treba njegovega poduka. Naj le ostane pri svojih otrokih. Veseli nas, da ima sedaj „hvaležnega posla dosti“ in mu ni treba več pisati dopisov v „Slov. Gosp.“, kakor je to delal pred kratkim. Vse nespodobne izraze pa, ki jih je rodila nasprotnikova strast in narodno sovraštvo, pustimo pri miru; nas ne brigajo nič. Naj jih le sam obdrži. Tistemu Samcu pa, kojemu Vi najbolj zabavljate, kliče vsa Slovenija hvaležni: „Živel!“ Živeli svetolovrenški Slovenci! Dovolj je temu. Sedaj pa napravimo dve piki.

Iz Zreč. (Častna volitev.) Volitev občinskih odbornikov se je nam zadnji petek dobro obnesla. Izvoljeni so sami značajni in odločni možje. G. Wukoschegg je popolnoma propal, ter je zgubil tako še zadnjo častno službo, od katere je mislil, da ga bode le smrt ločila. Slava vrlim volilcem, ki so vendar enkrat spoznali, da se bode tudi brez g. Wukoschegga v občini lepo in redno gospodariti zamoglo. Sedaj je upati, da dobimo zopet vsi

ljubi mir v občino nazaj, ki je vladal, predno si je g. Wukoschegg vodstvo občine pridobil. Dosti imel bi poročati, koliko sitnob nam je ta mož napravil, vsi občani imajo dobre spomine od njega, a žal mi je za čas, se dalje ž njim pečati.

Od sv. Jurja na Ščavnici. (Vrl kmet.) V soboto, dne 20. julija pokosila nam je neutila smrt rojaka in sodelavca našega Jurija Ilešič. Vse je nas gotovo iznenadila njegova tako nagla smrt, kajti bil je vrl in značajan mož, kakoršnjih bi si želeli tukaj več za narodno stvar in napredovanje ljudske omike. Naš Jurij bil je pa tudi skrbni oče, ki je svojim otrokom poleg drugega jako ljubezen do domovine oživljal in oba sina na najboljšo pot življenja spravil. Moramo pač po njem žalovati z otroki in njegovo ženo vsi, ki smo ga poznali in častili, naj nam zmiraj v blagem spominu ostane, naj počiva v miru in naj donijo za njega k večnemu Bogu klici iz tisočerihi ust: Gloria in excelsis Deo!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Po leti gre iz Dunaja, kdor le more in zato je le dobro, če pride v tem času tujcev tje veliko in to je tem bolje, čem višja je njih veljava. Te dni je bil vladar iz dalnje Perzije, Nazr-ed-din, v našem glavnem mestu in to je vidoma več tujcev pripeljalo tje. Najbolj so tega veseli krčmarji in tista višja gospôda, ki je prišla z njim v dotiko, prvi za voljo denarja, drugi pa za voljo raznih odlikovanj. Več pa sodimo, da ne pomeni to obiskanje. — Ces. namestnija v Gradcu še je razpustila sedaj drugo dijaško društvo, „Norica“. Uzrok je brž ravno tisti, kakor pri prvem: prusovanje mladih nemških gospodičev. — Postava „o kmečkih domovih“ pride že to jesen v štaj. dež. zboru v razpravo. Liberalna večina priškrne nam jo gotovo tako, da ne bode iz nje za kmeta posebne koristi. — V Beljaku, malem mestu na Koroškem, sedé sami nemški liberalci v mestnem zastopu in vsled tega storé, kar jim je po volji. Sedaj imajo veliko mestno poslopje po vsem novo — na stroške prebivalcev. Težko, da ga bodo le-ti veseli. — Tudi v Celovcu dela se na nečem novem — na judovskem pokopališči. Oj sreče! — Za Ljubljano misli tamošnji mestni zastop, da že kaže električna razsvetljava. — Na Kranjskem raste število gasilnih društev in kar je hvale vredno, skorej pri vseh je „pri poveljih“ vse slovensko. — Laški dež. poslanci v Gorici penijo se same jeze zato, da govoré slov. poslanci v zboru slovenski. Čudno, Slovencev je v Primorji skorej polovica več, kakor Lahov pa bi njih poslanci naj govorili laški! — Da je v celem Trstu samo eden c. kr. notar, dr. J. Vesel,

ki dela slov. pisma, to je čudno, vendar pa je neki tako v resnici. — Slov. „podporno društvo delalcev“ v Trstu je bilo zadnjo nedeljo v Barkovljah ter je ondi prejelo veliko hvale za petje, se ve, da je bilo le slovensko. — Dež. glavarja za Istro se ni in je to znamenje, da ga ni moža v tamošnjem dež. zboru, ki je za to službo. Laški poslanci so vsi ultra, slov. pa je premalo. — Pravi se, pa ni resnica, da se poteplje v Hercegovini več roparskih čet in bode treba za tega voljo več vojaštva v onih krajih. Dobro, če ni v resnici resnica. — Hrvatski minister pri ogerski vladi je poslej Mirko pl. Josipović. Možu se poje od madjarske strani preveč hvale in zato težko, če bode na korist Hrvatom. — Skorej po vseh večjih madjarskih mestih so imeli zadnjo nedeljo Lud. Kossuthu na čast veselice. Iz glavnega mesta pa so mu poslali brzjav: Tvoja želja je vrniti se v prosto domovino, mi se pripravljamo na tvoj prihod. To diši močno po veleizdaji in vendar je smelo v Turin. V Madjariji sme se veliko.

Vunanje države. Liberalcem so sedanji sv. Oče, Leon XIII. sila na poti, sicer ne znamo, čemu počti pri njih tolikokrat glas, da so bolni. Na srečo, pa še to doslej ni resnica. — Kakor nemški cesar, tako obiskuje sedaj laški kralj Umberto večja mesta po južni Italiji ter se mu godi, kakor se poroča, pri tem prav dobro in ga ljudstvo povsod vzprejemlje z navdušenjem. Nam je to lahko po volji, če je resnica. — Kakor so Francozje v obče, tako je tudi sedanji predsednik republike, Sadi-Carnot, gladek v svojem obnašanju in trdi se, da je ravno to najbolj krivo, da se drži tako dolgo na vrhu. No bode še že kaj druga! — Volitve, na katere se je skliceval ves čas Boulanger, vrše se po vsej Franciji dne 29. septembra in sedaj menimo, da že sam ne stavi več upanja na nje. — Sedaj zatrjuje anglijska vlada že blizo sama, da ni med Anglijo in Nemčijo nobene ožje zaveze. Tako je brž tudi najbolje. — V Bruslju, glavnem mestu Belgije, prične se v oktobru velik shod, da razpravlja, kako da se naj odpravi trženje s sužnji. — Nemški cesar in cesarica sta bila te dni v Loreni in Alzaciji, deželah, ki ste še le od leta 1871 pri Nemčiji. Poroča se veliko o navdušenju, s katerim ju je ljudstvo vzprejemalo. Nekaj ga je že bilo, če že tudi ne toliko, kakor se ga poroča. — V Bochumu je bil velik shod nemških katolikov. — Sopot gre vest po listih, da še ruski car ne obišče tako kmalu cesarja Viljema II. v Berlinu. Vsa je podoba, da caru ni veliko za glavno mesto Nemčije. — Toži se, da je na jugu Rusije veliko judov in radi bi jih izgnali, toda kaj, ko so skorej vsi bogati! — Kedaj pride srbska kraljica Natalija na srbska tla, to še ni določeno a zagotavlja se, da nima

sedanja vlada ničesar zoper to, da pride. Čemu pa se potlej tako dolgo odlašaja? — Turška vlada ni za to, da se ji mudi in torej tudi nihče ne pričakuje, da napravi ona tako kmalu red na otoku Kreta. Vrh tega pa tudi Grška vlada težko, če ima čiste roke pri onej ustaji in ji je torej veliko na tem, da še ne pride do reda. — V Črni gori se prikazuje nalezljiva lakota. Tri leta sem je v onih krajih le slabo rodilo in če se ubožcem iz drugod ne pošlje hrane, bode letos v njih gorje. — Iz Afrike je prišlo poslanstvo šojanskega kralja v Rim in se pogaja sedaj z italijansko vlado za podporo. — Iz Sudana se poroča, da je ondi huda lakota; ljudje se neki živé iz mesa mrličev. — V Novem Yorku, glavnem mestu „zjedinjenih držav“ v severni Ameriki, izgotavlja se velik dalnogled in je za-nj darovala neka gospa 200.000 dolarjev. Le-ta dalnogled jim naj služi v to, da pregledajo nebeski obok, kar ga pride pod človeške oči.

Za poduk in kratek čas.

Škofija in nadduhovnija Ptujška.

(Dalje.)

11. Konrad, župnik Ptujski in vicedom v Lipnici. Tega župnika najdemo l. 1360. v Solnogradu, kjer je dne 15. aprila t. l. pričal, da je Janez, župnik v Murički dolini od redovnic v Göss-u prejel 20 gld. v zlatu kot „subsidiu ecclesiasticum“ za papeža. Podpisan je: „Dnus Chunradus plbanus Eccleae parochialis in Petovia, Salzburg. dyoce.“¹⁾ Istemu župniku Konradu je Solnograški nadškof Pilgrim leta 1368. naročil, naj z Gotfridom Mariborskim pozizve, ima-li samostan Vitrinjski od vinograda „in der Raytz“ blizo Maribora Solnograškemu nadškofu odrajtovati kako desetino. Dne 9. okt. t. l. sta nadškofa javila, da nadškofija od omenjenega vinograda nima nobene desetine. V ovi listini, v kateri je naveden tudi „Lienhart, die zeit vicari zv Marpurgh“, imenuje se Konrad, župnik v Ptui razločno „Vicedom zv Leybnitz.“²⁾ — Poslednjokrat zasledimo njegovo ime v listini od l. 1379, v kateri s Konradom, opatom Zatiškim in z nekaterimi Ptujskimi minoriti in dominikani pričuje, da se je Janez, župnik Rogaški cerkvi sv. Petra v Černomlju, ki mu je bila od nemškega reda podeljena, odpovedal.³⁾

Konradu je kot župnik v Ptui sledil

12. Janez Wygoltinski. Ta je dne 14. jul. l. 1384. s svojim bratom Konradom in sestro Marjeto, omoženo z Rupertom Naterjem, v Hallein-u kupil od Pasavskega meščena Mi-

¹⁾ in ²⁾ Deželni arhiv v Gradci.

³⁾ Petteuerg, Urkunden d. D. O. Arch. I., 385.